

Za nienależnie pobrane świadczenia rodzinne uznaje się również świadczenia wypłacone w przypadku uchylecia decyzji o przyznaniu świadczeń rodzinnych gdy marszałek województwa, ustali, że mają zastosowanie przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, za okres od dnia, w którym osoba stała się uprawniona do świadczeń rodzinnych w innym państwie w związku ze stosowaniem przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, do dnia wydania decyzji o uchyleniu decyzji przyznającej świadczenia rodzinne.

Za nienależnie pobrane uznaje się również świadczenia rodzinne przyznane na podstawie decyzji, której następnie stwierdzono nieważność z powodu jej wydania bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa albo świadczenie rodzinne przyznane na podstawie decyzji, która została następnie uchylona w wyniku wznowienia postępowania i osobie odmówiono prawa do świadczenia rodzinnego. Przepis ten został dodany do ustawy dopiero w 2 stycznia 2009 r.

W Wyroku z dnia 7 września 2010 r. I OSK 675/2010 LexPolonica nr 2392299 Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że fakt, że ustawa nowelizująca weszła w życie 2 stycznia 2009 r. i nie zawierała przepisów przejściowych oznacza, że art. 30 ust. 2 pkt 4 ustawy o świadczeniach rodzinnych stanowi podstawę prawną uznania świadczenia za nienależne, jeżeli wydana została ostateczna decyzja stwierdzająca nieważność decyzji przyznającej świadczenia rodzinne niezależnie od daty wydania tej decyzji i czasu pobierania świadczenia.

Kodeks postępowania administracyjnego wymienia siedem równych przyczyn nieważności decyzji, ale tylko jedna z nich - wydanie decyzji podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa, stanowi podstawę do uznania świadczenia rodzinnego za nienależne. W przypadku wznowienia postępowania nie ma takich ograniczeń i wszystkie przyczyny wskazane w art. 145 KPA. Dodatkowo wymaga się jednak by w wyniku wznowienia postępowania odmówiono stronie prawa do świadczenia rodzinnego.